

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Sžik/4/2019
Identifikačné číslo spisu: 1018200388
Dátum vydania rozhodnutia: 04.02.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Nora Halmová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1018200388.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Nory Halmovej (sudca spravodajca) a zo sudcov JUDr. Jany Zemkovej PhD a JUDr. Petry Príbelskej PhD. v právnej veci žalobcu: D. J., X.. XX.XX.XXXX, bytom H. L. X, F. M., zastúpený Mgr. JUDr. Zoltán Perhác PhD. advokát, Jelenec 353, Jelenec proti žalovanému Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné nám. č. 13 Bratislava o preskúmanie zákonnosti postupu rozhodnutia žalovaného č. 59 RM/2014-34-I zo dňa 20.10.2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 6 S/45/2018 -126 zo dňa 23.05.2019 z a m i e t a.

Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi úplnú náhradu trov kasačného konania na účet právneho zástupcu žalobcu. O výške trov kasačného konania rozhodne Krajský súd v Bratislave po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti z a m i e t a.

Odôvodnenie

I.

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj krajský súd, alebo správny súd) napadnutým rozsudkom zrušil rozhodnutie žalovaného č. 59 RM/2014-34-I zo dňa 20.10.2014 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Žalovaný v konaní zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie vydané v prvom stupni Špecializovaným trestným súdom v Pezinku pod sp. zn. I. Spr 14 069/14 zo dňa 18.09.2014 (ďalej aj ako prvostupňový orgán), ktorým žiadosti o informácie žalobcu v celom rozsahu nevyhovel.

2. Prvostupňový orgán rozhodnutím nevyhovel žiadosti žalobcu o sprístupnenie informácií z dôvodu, že charakter požadovaných informácií nedovoľuje ich sprístupnenie v zmysle § 8 zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám (ďalej aj ako zákon o ZSI), nakoľko ide o informácie, ktoré tvoria utajovanú skutočnosť, ktorú nie je možné sprístupniť.

3. Žiadosť o informácie boli v znení: „žiadam o sprístupnenie informácií, či Špeciálnym súdom v Pezinku - pracovisko Banská Bystrica ako predchodcom Špecializovaného trestného súdu - pracovisko Banská Bystrica, ul. Skuteckého 10, 974 01 Banská Bystrica vo vzťahu k mojej osobe, D. J., X.: XX.XX.XXXX, L. H. L. X, XXX XX F. M.:

1) boli sudcom pre prípravné konanie tohto súdu vydané podľa ustanovení V. hlavy I. časti zákona č. 301/2005 Z.z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov akékoľvek rozhodnutia - príkazy na použitie informačno-technických prostriedkov, resp. či boli vydané akékoľvek rozhodnutia (príkazy) umožňujúce mocenským zložkám štátu použiť skryté odpočúvacie prístroje v období od 14.09.2008 do 11.12.2008,

2) boli príkazy v konaniach vedených pod sp. zn. BB-ŠS-V-459-01/08-Ntt-463 (príkaz na použitie informačno-technických prostriedkov vydaný dňa 14.09.2008 na obdobie od 14.09.2008 do 11.12.2008) a sp. zn. BB-ŠS-V-460-01/08-Ntt-464 (príkaz na použitie informačno-technických prostriedkov vydaný dňa 14.09.2008 na obdobie od 14.09.2008 do 11.12.2008) vydané proti mojej osobe, resp. či som adresátom týchto príkazov,

3) v prípade, ak označené príkazy boli vydané proti mojej osobe, žiadam o vyhotovenie ich odpisov alebo výpisov, alebo skopírovanie informácií na technický nosič dát,”

4. Krajský súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že rozsudkom sp.zn. 4Sžik/1/2017 Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil predchádzajúci rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6S/232/2014-49 zo dňa 28.09.2016 a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie. Najvyšší súd v ňom upriamil pozornosť na rozsudok Okresného súdu Trebišov č.k. 1T/42/2014 zo dňa 08.09.2016, ktorý v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 13.03.2017 sp.zn. 8To/148/2016-1594 nadobudol právoplatnosť dňa 13.03.2017. V oboch rozhodnutiach bola všeobecnými súdmi skonštatovaná nezákonnosť sledovania ako celku, primárne nezákonnosť príkazov na použitie informačno - technických prostriedkov (ďalej aj ITP). Podľa najvyššieho súdu bolo potrebné posúdiť, či nie je možné aplikovať ustanovenie § 4 ods.1 písm. a) zákona č. 215/2004 Z.z. o ochrane utajovaných skutočností (ďalej zákon č. 215/2004 Z.z.). Krajský súd mal brať do úvahy rozsudok Okresného súdu Trebišov, ktorý naviac v čase rozhodovania najvyššieho súdu nadobudol právoplatnosť. Najvyšší súd skonštatoval, že ide o novú závažnú skutočnosť. Rozsudok trestného súdu, ktorým bol žalobca spod obžaloby prokurátora právoplatne oslobodený a v ktorom bola okrem iného skonštatovaná nezákonnosť použitia ITP a sledovania ako celku, je pre všetky orgány verejnej moci, vrátane správnych súdov závažný.

5. Krajský súd v Bratislave v novom konaní požiadal v zmysle § 84 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len SSP) Špecializovaný trestný súd - pracovisko Banská Bystrica o zaslanie relevantného spisu týkajúceho sa prípravného konania, ktorý obsahuje informácie žiadané žalobcom. Špecializovaný trestný súd - pracovisko Banská Bystrica zaslal Krajskému súdu v Bratislave informácie v určitom rozsahu. Konajúci správny senát sa oboznámil s predloženými dokladmi.

6. Krajský súd poukázal, že právo na informácie je základné ústavné právo, ktoré zakotvuje Ústava Slovenskej republiky (ďalej aj Ústavný súd SR) a tiež Listina základných práv a slobôd (ústavný zákon č. 23/1991 Zb.). Podľa článku 26 Ústavy SR je zaručená sloboda prejavu a právo na informácie. Podľa ustálenej judikatúry Ústavného súdu SR z článku 26 ústavy vyplýva každému právo na prístup k informáciám, ktoré sú k dispozícii štátnym orgánom a orgánom verejnej moci. Orgán verejnej moci je povinný strieť právo na informácie, pokiaľ je riadne uplatnené, a to na základe žiadosti. Zákon o ZSI vymedzuje subjekty, ktoré sú povinné sprístupňovať informácie. Ide o tzv. povinné osoby (§ 2 ZSI). Základným pilierom, na ktorom je zákon o ZSI založený, je princíp, podľa ktorého musia byť sprístupnené všetky požadované informácie okrem tých, ktoré zákon zo sprístupnenia vylučuje (§ 8 až 11 zákona o ZSI). Medzi také informácie patria aj utajované skutočnosti. Utajovanými skutočnosťami sú informácie, ktorých sprístupnenie by mohlo štátu spôsobiť ujmu. Utajovaná skutočnosť musí spĺňať dve základné podmienky, a to materiálnu a formálnu. Materiálnou podmienkou sa rozumie charakter požadovanej informácie, pri ktorej existuje potreba jej ochrany v záujme Slovenskej republiky. To znamená, že jej sprístupnením by došlo alebo mohlo dôjsť k ujme na záujmoch štátu. Formálnou podmienkou sa rozumie zákonný rámec utajovaných skutočností. To znamená, že oblasti, do ktorých

môžu spadať jednotlivé utajované skutočnosti, stanovuje všeobecne záväzný právny predpis. V tomto prípade sa jedná o zákon č. 215/2004 Z.z. a nariadenie vlády SR č. 216/2004 Z.z., ktorým sa ustanovujú oblasti utajovaných skutočností. Podľa § 8 ods. 1 zákona č. 215/2004 Z.z., ochranu utajovaných skutočností je povinný zabezpečiť v štátnom orgáne štatutárny orgán. Inými slovami, štatutárny orgán štátneho orgánu zabezpečuje označenie informácie za utajovanú. Iba samotné označenie informácie za utajovanú však samo o sebe nie je dôvodom na jej nesprístupnenie podľa zákona o ZSI. Aby utajovanú informáciu nebolo možné sprístupniť, musia byť splnené vyššie uvedené materiálne a formálne predpoklady. Okrem toho takáto informácia nesmie spadať do kategórie zákazu utajovania informácií a zároveň pri nej nesmie uplynúť lehota utajenia. Rozhodnutie, ktorým by povinná osoba nesprístupnila požadovanú informáciu z dôvodu jej utajenia, musí spĺňať prísne požiadavky. Jeho odôvodnenie musí obsahovať zdôvodnenie, prečo je naplnená materiálna podmienka (prečo skutočne existuje potreba chrániť požadovanú informáciu v záujme Slovenskej republiky) a tiež formálna podmienka (zaradenie tejto informácie pod konkrétnu položku oblastí utajenia). V danom prípade bola žiadosť žalobcu zamietnutá z dôvodu, že požadované informácie povinná osoba (prvostupňový orgán) zaradila, resp. určila do kategórie utajovaných informácií podľa § 2 písm. a/ zákona č. 215/2004 Z.z.

7. V súlade s názorom vyjadreným v rozsudku najvyššieho súdu sp. zn. 4Sžik/1/2017 správny súd poukázal, že samotné označenie informácie za utajovanú skutočnosť bez ďalšieho, nie je dôvodom na nepreskúmanie informácie podľa zákona o ZSI. Zdôraznil, že informácia o nezákonom alebo nesprávnom postupe alebo nezákonom rozhodnutí verejných činiteľov a orgánu verejnej moci nemôže byť utajovanou skutočnosťou (§ 4 ods.1 písm. a) zákona č. 215/2004 Z.z.), tak táto skutočnosť sama o sebe vylučuje obmedzenie prístupu k informáciám podľa § 8 ods. 1 zákona č. 215/2004 Z.z. V tejto súvislosti uviedol, že je potrebné prihliadnúť na rozsudok Okresného súdu Trebišov č.k. 1T/42/2014 zo dňa 08.09.2016, ktorý v spojení s Uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 13.03.2017 sp.zn. 8To/148/2016-1594, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.03.2017 (ďalej aj ako rozhodnutia trestných súdov). Z odôvodnenia uznesenia Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 8To/148/2016-1594 vyplynulo, že príkazy na vyhotovenie obrazových, zvukových a obrazovo-zvukových záznamov vydané sudkyňou pre prípravné konanie Špeciálneho súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica dňa 14.09.2008 pod sp. zn. BB-ŠS-V-459-01/08-Ntt-463 a pod sp. zn. BB-ŠS-V-460-01/08-Ntt-464 sú nezákonné a nezodpovedajú požiadavkám vyplývajúcich z judikatúry Ústavného súdu SR a EŠLP (NSSR 4Sžik/2017). Napriek tomu, že právoplatnosť uvedených rozhodnutí nastala až počas rozhodovania Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ide o dôležitú novú skutočnosť, na ktorú je potrebné v konaní prihliadnúť. Správny súd si navyše vyžiadal od povinnej osoby predmetné dokumenty a zistil, že skutočnosťami namietanými žalobcom a zohľadnenými trestnými súdmi ohľadom formálnych nedostatkov oboch príkazov zodpovedajú skutočnosti. Rozsudok trestného súdu, ktorým bol žalobca spod obžaloby prokurátora právoplatne oslobodený a v ktorom bola okrem iného skonštatovaná nezákonnosť použitia ITP prostriedkov a sledovania ako celku, je pre všetky orgány verejnej moci, vrátane správnych súdov, záväzný. Aplikácia ustanovenia § 8 ods. 1 zákona o ZSI je z uvedených dôvodov (§ 4 ods.1 písm. a) zákona č. 215/2004 Z.z.) v tomto prípade vylúčená.

8. Poukázal, že aj v prípade ak by nešlo o nezákonné rozhodnutia (príkazy na použitie ITP), žalobca má právo na základnú informáciu, či príkazy na použitie ITP sa vzťahujú na jeho osobu alebo nevzťahujú. Z dokladov predložených povinnou osobou správneho súdu, v spojení s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a prvostupňového rozhodnutia, s prihliadnutím na rozhodnutia trestných súdov, krajský súd nezistil prekážku sprístupnenia žalobcom požadovanej aspoň minimálnej informácie o tom, či príkazy na použitie ITP sa vzťahujú na jeho osobu alebo nevzťahujú. V prípade, že je povinná osoba názoru, že sprístupnenie aj tejto minimálnej informácie je spôsobilé privodiť ujmu Slovenskej republike resp. by mohla byť nevýhodná pre záujmy Slovenskej republiky, je povinná poskytnúť náležité vysvetlenie, logickú, právnu a presvedčivú argumentáciu. V prípade napadnutého rozhodnutia tomu tak nebolo. Žalovaný bude povinný sa vysporiadať aj so skutočnosťou, že žalobca bol spod obžaloby právoplatne oslobodený (viď rozhodnutia trestných súdov) a odôvodniť prípadnú ďalšiu potrebu utajenia požadovaných informácií aj vzhľadom na túto skutočnosť.

9. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 167 ods. 1 SSP v spojení s § 175 ods. 1

SSP a vzhľadom na úspech v konaní bol žalobcovi tento nárok priznaný, pričom podľa § 175 ods. 2 SSP o výške náhrady trov konania rozhodne správny súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

2.

10. Proti rozsudku krajského súdu žalovaný (ďalej aj sťažovateľ) v zákonnej lehote podal kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. f/ a g/ SSP a navrhol kasačnému súdu, aby podľa § 462 ods. 1 SSP napadnutý rozsudok krajského súdu v Bratislave č.k. 6S/45/2018-126 zo dňa 23.05.2019 zrušil a vec vrátil Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

11. Poukázal, že napadnuté rozhodnutie žalovaného bolo vydané v roku 2014 a rozhodnutie trestných súdov v roku 2016 resp. 2017. Táto skutočnosť vedie k záveru, že tieto rozhodnutia nemohli mať žiaden vplyv na zákonnosť a správnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného, vydaného v roku 2014. Má za to, že správny súd sa neriadil zásadou ochrany zákonnosti a verejného záujmu vyjadrenom v § 5 ods. 3 SSP, dopustil sa postupu, pri ktorom zasiahol i do zásady rovnosti účastníkov (§ 5 ods. 9 SSP), keď preskúmal, či žalovaný rozhodnutím z roku 2014 zasiahol do práv žalobcu a zohľadnil pritom skutočnosť, ku ktorým došlo v roku 2016 a 2017, ktoré žalovaný v preskúmanom rozhodnutí nemohol zohľadniť.

12. Ďalej poukázal na ust. § 4 ods. 1 písm. a/ zákona o ZSI, a uviedol, že utajovanou skutočnosťou nemôže byť informácia o nezákonomnom alebo nesprávnom postupe alebo nezákonomnom rozhodnutí verejných činiteľov a orgánov verejnej moci. Toto ustanovenie hovorí o tom, že utajovanou skutočnosťou nemôže byť len samotná informácia o nezákonomnom rozhodnutí, nie samotné nezákonné rozhodnutie. Predmetné ustanovenie obmedzuje možnosť utajovania informácií o nezákonných rozhodnutiach, teda o tom, že také rozhodnutia boli vydané. Nezákonné rozhodnutia (napr. rozhodnutie súdu o použití ITP) môže byť nezákonné z rôznych dôvodov, napr. z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia, z dôvodu nedostatočného zistenia skutkového stavu a podobne, i také rozhodnutia môže obsahovať utajované skutočnosti, resp. môže byť samo o sebe utajovanou skutočnosťou. Skutočnosť, že rozhodnutie o použití ITP obsahuje nedostatočné odôvodnenie alebo vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci ešte nemôže znamenať, že toto rozhodnutie samo o sebe nemôže byť utajovanou skutočnosťou. Nesúhlasí, že samotná skutočnosť, že rozhodnutie - príkaz na použitie ITP bolo vyhodnotené ako nezákonné, by mala znamenať neobmedzené sprístupňovanie rozhodnutia každému na základe žiadosti o sprístupnenie informácií podľa zákona o ZSI, teda vylúčenie obmedzenia podľa § 8 zákona o ZSI:

13. Žalovaný v priebehu konania prezentoval názor, že právny režim, na základe ktorého sa fyzická osoba má dozvedieť o tom, že je alebo že bola odpočúvaná, nie režim slobodného prístupu k informáciám a zákon o ZSI. Predmetný zákon totiž ustanovuje právo každého na slobodný prístup k informáciám, pričom ustanovenie § 3 ods. 3 zákona o ZSI informácie sa sprístupňujú bez preukázania právneho alebo iného dôvodu alebo iného záujmu, pre ktorý sa informácia požaduje. Povinná osoba preto pri vybavení žiadosti pri sprístupnení informácie nie je oprávnená skúmať právny dôvod alebo záujem žiadateľa, pre ktorý požaduje sprístupniť informácie. Povinná osoba nie je oprávnená skúmať, či konkrétny žiadateľ má alebo môže mať záujem na sprístupnení k informáciám. V zmysle § 3 zákona o ZSI je zákon o ZSI postavený na jednoznačnej zásade, že každá fyzická osoba má rovnaké právo na slobodný prístup k informáciám a zo sprístupnenými informáciami môže voľne nakladať. Teda každej fyzickej osobe má byť v rovnakom čase sprístupnená rovnaká informácia. Teda aj keby žalovaný prišiel k záveru, že žalobca mal dostať aspoň základnú informáciu, či je alebo bol tajne sledovaný, nemôže to byť v režime slobodného prístupu k informáciám, takýto typ informácii nemôže byť voľne dostupný, napokon o použití ITP sa rozhoduje v režime utajenia. Podstatou tajného sledovania je, že tajne sledovaná osoba nemôže vedieť o tom, že je tajne sledovaná, keďže by prispôsobila svoje konanie tejto vedomosti. Príslušné ustanovenia trestného práva procesného obsahujú proces, ako sa osoba, ktorá bola tajne sledovaná o tejto skutočnosti dozvie. Je názoru, že nie je možné prijať záver, že v režime slobodného prístupu k informáciám má byť konkrétnej fyzickej osobe sprístupnená informácia, či bola tajne sledovaná alebo nie. Pri prijatí tohto záveru by rovnaká informácia, a to či žalobca bol tajne

sledovaný alebo nie, musela byť sprístupnená i akejkolvek inej osobe, akémukoľvek inému žiadateľovi. Zákon o ZSI totiž predstavuje právnu úpravu slobodného prístupu k informáciám každého za rovnakých podmienok, bez zohľadnenia akéhokoľvek právneho dôvodu, či záujmu konkrétnej osoby. Nesúhlasí s prijatým záverom súdu, že na základe žiadosti o ZSI mala byť sprístupnená minimálne informácia, či vo vzťahu k žiadateľovi bolo vydané rozhodnutie o tajnom sledovaní alebo nie.

14. Ďalej poukazuje, že správny súd zisťoval skutkový stav veci, vykonával dokazovanie, hoci toto nebolo realizované na pojednávaní v súlade s § 134 SSP (resp. neboli splnené podmienky na zisťovanie skutkového stavu mimo pojednávania). K tomuto postupu pristúpil v súlade s ust. § 84 SSP, no na druhej strane zisťovanie skutkového stavu je v zmysle SSP za daných podmienok, keď bolo nariadené pojednávanie, len na pojednávaní. Okrem toho postupu podľa § 84 SSP predpokladá overenie tvrdení žalovaného. Ak správny súd prijal záver, že požadované informácie nepredstavujú utajovanú skutočnosť, teda neexistuje dôvod na obmedzenie ich sprístupnenia, nešlo o overenie tvrdenia žalovaného, ale o vykonávanie dokazovania, zisťovanie skutkového stavu veci, čo bolo možné najmä na pojednávaní tak, aby i účastníci boli oboznámení o obsahu skutkových zistení a mali možnosť sa k dôkazom vyjadriť. Je názoru, že sa žalovanému znemožnilo, aby uskutočňovali mu patriace procesné právo byť oboznámený s vykonaným dokazovaním a môcť sa k nemu vyjadriť a to v takej miere, že došlo k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý proces.

3.

15. Žalobca sa vyjadril k vyjadreniu žalovaného podaním zo dňa 28.08.2019 a uviedol, že správny súd postupoval zákonným spôsobom keď prihliadol na rozsudok Okresného súdu Trebišov, sp. zn. IT/42/2014 zo dňa 08.09.2016, ktorý v spojení s Uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 13.03.2017, sp. zn. 8To/148/2016-1594, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.03.2017 (ďalej ako rozhodnutia trestných súdov), v ktorých je konštatované, že predmetné rozhodnutia o použití ITP sú nezákonné a nezodpovedajú požiadavkám vyplývajúcim z judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva (NSSR 4Sžik/2017). Poukazuje na ustanovenie § 131 SSP - viazanosť správneho súdu inými rozhodnutiami. Viazanosť podľa § 131 SPP znamená, že správny súd je v prípade existencie takého rozhodnutia, ktoré je relevantné pre predmet jeho konania, povinný z tohto rozhodnutia bez ďalšieho vychádzať. Správny súd nemá právomoc riešiť právne otázky, ktoré už boli právoplatne vyriešené rozhodnutiami trestných súdov a to ani ako prejudiciálne. Viazanosť nastáva priamo na základe tohto ustanovenia - ex lege.

Na podporu svojej argumentácie žalobca zvyrazňuje, že správny súd rozsudkom zo dňa 21.06.2017 sp. zn. 6S/80/2009 vo vzťahu k identickému nezákonnému použitiu ITP proti žalobcovi poukázal na povinnosť aplikácie ustanovenia § 131 SSP, teda že je viazaný rozhodnutiami a to rozsudkom Okresného súdu Trebišov sp. zn. IT/42/2014 zo dňa 08.09.2016, ktorý v spojení s Uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 13.03.2017, sp. zn. 8To/148/2016-1594 nadobudol právoplatnosť.

16. Dodáva, že ak by aj správny súd mal odlišný právny názor na zákonnosť použitia ITP než sú závery vyslovené v právoplatne skončenom dvojinštančnom trestnom konaní, tento záver správneho súdu musí byť posudzovaný v súlade s dikciou ustanovenia § 131 SSP - viazanosť správneho súdu inými rozhodnutiami.

17. Sťažovateľ vytýka krajskému súdu nesprávnu aplikáciu § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 215/2004 Z. z. Na rozdiel od sťažovateľa žalobca s právnym záverom krajského súdu, (že aplikácia § 8 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z. z. je z dôvodu podľa § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 215/2004 Z. z. a s ohľadom na rozhodnutia trestných súdov konštatujúce nezákonnosť tajného sledovania, vylúčená), sa stotožňuje a považuje ho za správny. Utajovanou skutočnosťou nemôže byť informácia o nezákonnom alebo nesprávnom postupe alebo nezákonnom rozhodnutí verejných činiteľov a orgánov verejnej moci. Z dôvodu, že trestné súdy konštatovali nezákonnosť použitia informačno-technických prostriedkov ako celku, všeobecné a s vecou nesúvisiace úvahy sťažovateľa z akých dôvodov (ne)môže byť rozhodnutie

utajovanou skutočnosťou sú nesprávne a nenáležité a to dokonca ani vo všeobecnej rovine odhliadnuc od okolnosti preskúmaného prípadu. Z rovnakého dôvodu sú nenáležité, všeobecné a navyše hypotetické úvahy sťažovateľa, či má byť konkrétnej fyzickej osobe sprístupnená minimálna informácia, či bola tajne sledovaná alebo nie.

18. Námitku sťažovateľa, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pretože nebol oboznámený s príkazmi na vyhotovenie obrazových, zvukových a obrazovo-zvukových záznamov a nemohol sa k nim vyjadriť, čo podľa sťažovateľa zakladá dôvodnosť kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 1 písm. f) SSP, treba podľa žalobcu považovať za nesprávnu a právne neudržateľnú. Správny súd nemohol vykonať nezákonný dôkaz, o ktorom už bola v právoplatne skončenom dvojinštančnom trestnom konaní konštatovaná nezákonnosť použitia ITP ako celku, primárne z dôvodu, že išlo o nezákonné príkazy. Práve naopak, ak by správny súd vykonal nezákonný dôkaz a založil by na ňom aj svoje rozhodnutie, takéto rozhodnutie by bolo nezákonné. Na nezákennom dôkaze nemôže byť založené zákonné rozhodnutie.

19. Pokiaľ ide o návrh na priznanie odkladného účinku správnej žalobe, v prvom rade musia byť splnené predpoklady uvedené v § 237 SSP) v spojení s 185 až 189 SSP). V prípade realizácie správnym súdom preskúmaných rozhodnutí sťažovateľovi nehrozí nejakým spôsobom žiadna závažná ujma, resp. nenapraviteľný následok. Žalobca má za to, že zo strany sťažovateľa nie sú preukázané žiadne dôvody uvedené v § 185 písm. a) SSP) ani iné dôvody v prípade existencie ktorých by bolo možné dané ustanovenie aplikovať. Navrhuje, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľa v zmysle 461 SSP zamietol ako nedôvodnú.

4.

20. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z.) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná. Rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 455 SSP s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia po zverejnení na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky rozsudok bol verejne vyhlásený.

21. Úlohou súdu v rámci preskúmania zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa SSP je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Súd preskúmava aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu podľa procesných a hmotnoprávných noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti, ak sa na takéto konanie vzťahuje zákon o správnom konaní

22. Podľa § 3 ods. 1 a 3 zákona o ZSI, každý má právo na prístup k informáciám, ktoré majú povinné osoby k dispozícii. Informácie sa sprístupňujú bez preukázania právneho alebo iného dôvodu alebo záujmu, pre ktorý sa informácia požaduje.

23. Podľa § 8 ods. 1 zákona o ZSI, ak požadovaná informácia tvorí utajovanú skutočnosť podľa

osobitného zákona alebo je predmetom bankového tajomstva alebo daňového tajomstva podľa osobitného zákona, ku ktorým žiadateľ nemá oprávnený prístup, povinná osoba ju nesprístupní s uvedením odkazu na príslušný právny predpis.

24. Podľa § 22 ods. 1 zákona o ZSI, ak nie je v tomto zákone ustanovené inak, použijú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

25. Podľa § 46 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

26. Podľa § 47 ods. 3 správneho poriadku v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

27. Podľa § 84 SSP, pri žalobe proti rozhodnutiu, ktorým sa odmietlo sprístupnenie informácie, si môže správny súd dotknutú informáciu vyžiadať na účel overenia tvrdenia žalovaného. Nezaloží ju do súdneho spisu a ani ju nedoručí ostatným účastníkom konania alebo osobám zúčastneným na konaní.

28. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 215/2004 Z. z. utajovanou skutočnosťou je informácia alebo vec určená pôvodcom utajovanej skutočnosti, ktorú vzhľadom na záujem Slovenskej republiky treba chrániť pred vyzradením, zneužitím, poškodením, neoprávneným rozmnožením, zničením, stratou alebo odcudzením (ďalej len „neoprávnená manipulácia“) a ktorá môže vzniknúť len v oblastiach, ktoré ustanoví vláda Slovenskej republiky svojím nariadením.

29. Podľa § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 215/2004 Z. z. utajovanou skutočnosťou nemôže byť informácia o nezákonnom alebo nesprávnom postupe alebo nezákonnom rozhodnutí verejných činiteľov a orgánov verejnej moci.

30. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 215/2004 Z. z., ak pominula potreba ochrany informácie alebo veci obsahujúcej utajované skutočnosti v určenom stupni utajenia, pôvodca utajovanej skutočnosti rozhodne o zmene stupňa utajenia alebo zrušení utajenia. Ak uplynula ustanovená lehota utajenia informácie alebo veci obsahujúcej utajované skutočnosti, pôvodca rozhodne o predĺžení lehoty alebo o zmene stupňa utajenia, alebo o zrušení stupňa utajenia.

31. Podľa § 1 písm. j) nariadenia vlády SR č. 216/2004 Z.z. utajovaná skutočnosť môže vzniknúť v oblasti používania informačno-technických prostriedkov a informačno-operatívnych prostriedkov a prostriedkov operatívno-pátracej činnosti.

32. Podľa § 2 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 216/2004 Z. z. vedúci vymedzí podľa § 1 tohto nariadenia utajované skutočnosti vznikajúce v právnickej osobe v rámci pôsobnosti ustanovenej podľa osobitného predpisu. Určené utajované skutočnosti vedúci zaraďuje do zoznamu utajovaných skutočností právnickej osoby.

33. Podľa čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd každý, koho práva a slobody priznané týmto Dohovorom boli porušené, musí mať účinné právne prostriedky nápravy pred národným orgánom, aj keď sa porušenia dopustili osoby pri plnení úradných povinností.

34. Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

35. Podľa čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takehoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie

rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd.

36. Najvyšší súd poukazuje na svoje skoršie rozhodnutie sp. zn. 4 Sžik/1/2018 zo dňa 14. januára 2020, ktorý v obdobnej veci uviedol, že: „rozsah a podmienky k prístupu k informáciám upravuje zákon o ZSI, podľa ktorého má každý právo na prístup k informáciám ktoré majú povinné osoby k dispozícii, pričom informácie sa sprístupňujú bez preukázania právneho alebo iného dôvodu alebo záujmu, pre ktorý sa informácia požaduje (§ 3 ods. 1, 3 cit. zákona.). Osobami povinnými podľa tohto zákona sprístupňovať informácie sú štátne orgány, obce ako aj tie právnické a fyzické osoby, ktorým zákon zveruje právomoc rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb v oblasti verejnej správy a to iba v rozsahu tejto ich rozhodovacej činnosti (§2 ods. 1). Všetky zákonom ustanovené obmedzenia práva na informácie vykonáva povinná osoba tak, že sprístupní požadované informácie vrátane sprievodných informácií po vylúčení tých informácií, pri ktorých to ustanovuje zákon. Oprávnenie odmietnuť sprístupnenie informácie trvá iba dovtedy, kým trvá dôvod nesprístupnenia (§12 cit. zákona).

37. Zákon o ZSI nedefinuje pojem informácia. Nepriamo je použiteľná definícia s § 2 písm. b/ zákona č. 215/2004 Z.z. Utajovanou skutočnosťou je informácia alebo vec určená pôvodcom utajovanej skutočnosti, ktorú vzhľadom na záujem Slovenskej republiky treba chrániť pred vyzeradením, zneužitím, poškodením, neoprávneným rozmnožením, zničením, stratou alebo odcudzením a ktorá môže vzniknúť len v oblastiach, ktoré ustanoví vláda Slovenskej republiky svojim nariadením. Kasačný súd je názoru, že pri sprístupňovaní informácií je vždy potrebné vyhodnotiť, či neexistuje aj implicitné obmedzenie prístupu k informáciám vyplývajúce z iných právnych predpisov, na ktoré zákon o ZSI výslovne neodkazuje. Manipulácia s utajovanou písomnosťou je tvorba, príjem, evidencia, preprava, prenášanie, ukladanie, rozmnožovanie, vyradovanie, uschovávanie a akékoľvek iné nakladanie s utajovanou písomnosťou (ďalej aj manipulácia), ktorá sa zaznamenáva v administratívnej pomôcke (§ 2 ods. 1 Vyhľadávky č. 453/2007 Zb.).

38. Právo na informácie je základné ústavné právo, ktoré ustanovuje Ústava Slovenskej republiky a tiež Listina základných práv a slobôd (Ústavný zákon č. 23/1991 Zb.). Podľa článku 26 Ústavy Slovenskej republiky je zaručená sloboda prejavu a právo na informácie. Podľa ustálenej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky z čl. 26 ústavy vyplýva každému právo na prístup k informáciám, ktoré sú k dispozícii k štátnym orgánom a orgánom verejnej moci. Orgán verejnej moci je povinný strpieť právo na informácie, pokiaľ je riadne uplatnené a to na základe žiadosti. Zákon o ZSI vymedzuje subjekty, ktoré sú povinné sprístupňovať informácie. Ide o tzv. povinné osoby (§ 2 zák. č. 211/2000 Z.z.). Základným pilierom, na ktorom je zákon o ZSI založený je princíp, podľa ktorého musia byť sprístupnené všetky požadované informácie okrem tých, ktoré zákon zo sprístupnenia vylučuje (§ 8-11). Medzi takéto informácie patria aj utajované skutočnosti. Utajovanými skutočnosťami sú informácie, v ktorých sprístupnenie by mohlo štátu spôsobiť ujmu. Utajovaná skutočnosť musí spĺňať dve základné podmienky a to materiálnu a formálnu. Materiálnou podmienkou sa rozumie charakter požadovanej informácie, pri ktorej existuje potreba jej ochrany v záujme Slovenskej republiky. To znamená, že jej sprístupnením by došlo alebo mohlo dôjsť k ujme na záujmoch štátu. Formálnou podmienkou sa rozumie zákonný rámec utajovaných skutočností. To znamená, že oblasť, do ktorých môžu spadať jednotlivé utajované skutočnosti, stanovuje všeobecne záväzný právny predpis. V tomto prípade sa ide o zákon č. 215/2004 Z.z. a nariadenie vlády SR č. 216/2004 Z.z. Podľa § 8 ods. 1 zákona č. 215/2004 Z.z. ochranu utajovaných skutočností je povinný zabezpečiť v štátnom orgáne štatutárny orgán. Inými slovami, štatutárny orgán štátneho orgánu zabezpečuje označenie informácie za utajovanú. Aby utajovanú informáciu nebolo možné sprístupniť, musia byť splnené vyššie uvedené materiálne a formálne predpoklady. Okrem toho takéto informácia nesmie spadať do kategórie zákazu utajovania informácií a zároveň jej nesmie uplynúť lehota utajenia.“

39. Zo zákona č. 215/2004 Z.z. vyplýva, že aj v prípade ak je celý dokument označený napr. stupňom utajenia „tajné“, nie každá informácia (napr. každá veta, každý číselný údaj) obsiahnutá v takomto dokumente je utajovanou skutočnosťou. Toto označenie sa používa iba na účely zachovania pravidiel tzv. administratívnej bezpečnosti pri manipulácii s dokumentom a upozorňuje na skutočnosť, že dokument obsahuje určitú utajovanú skutočnosť. Pri vybavovaní žiadosti o informáciu podľa zákona o

ZSI je potrebné znepřístupniť informácie, ktoré sú utajovanými skutočnosťami (napr. začieniť ich) a ostatné informácie, ktoré nie je potrebné chrániť v záujme Slovenskej republiky, je potrebné sprístupniť. Označenie celého dokumentu napr. označením „tajné“ postupom podľa vyhlášky Národného bezpečnostného úradu Slovenskej republiky o administratívnej bezpečnosti teda neruší povinnosť vyplývajúcu z § 12 zákona o ZSI poskytnúť informácie, ktoré nie sú utajovanými skutočnosťami (napr. informácie, ktorých sprístupnenie neohroží záujmy Slovenskej republiky) a ktoré nie sú chránené ani inými predpismi. Pri rozhodovaní o sprístupnení informácií obsiahnutých v takomto dokumente treba rešpektovať ústavnú požiadavku zakotvenú v čl. 26 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, aby obmedzenie práva na prístup k informáciám bol vždy naozaj „nevyhnutné“ na ochranu určitého ústavou chráneného záujmu. Znamená to, že prístup by mal byť obmedzený iba k tým informáciám, ktoré naozaj potrebné v záujme štátu chrániť (k utajovaným skutočnostiam) a že z dokumentu označeného za utajovaný by mali byť sprístupnené informácie, ktoré nie sú utajovanými skutočnosťami.

40. Odôvodnenie rozhodnutia orgánu verejnej správy o nesprístupnení informácií musí obsahovať logickú, právnu a presvedčivú argumentáciu; v prípade sporu o poskytnutie informácií argumentáciu o splnení formálnej a materiálnej podmienky utajenia dostatočnom rozsahu, tzn. že priemernému adresátovi je daná možnosť mu z predloženého odôvodnenia pochopiť, na základe akých skutočností (dôkazných prostriedkov), v akom rozsahu bol zistený skutkový stav, správnosť právnych noriem, aplikovaných na skutkový stav a právne závery nevybočujúc z logiky aplikácie práva a vedúce k myšlienke obsiahnutej vo výrokovej časti. Avšak namiesto horeuvedeného zdôvodnenia a vysvetlenia potreby utajovania požadovanej informácie v záujme Slovenskej republiky a tiež vysvetlenia, prečo by sprístupnenie minimálnej informácie žalobcovi malo spôsobiť ujmu na záujmoch Slovenskej republiky, žalovaný iba doslovne a mechanicky v odôvodnení svojho rozhodnutia vo všeobecnej rovine, bez potrebnej konkretizácie, opakovane uviedol svoj právny záver, že požadovanú informáciu nie je možné sprístupniť. Uviedol, že požadované informácie stále predstavujú utajované skutočnosti a je potrebné vychádzať z prezumcie zákonitosti postupu, pokiaľ ide o posúdenie existencie dôvodu ich ochrany (matriárna podmienka). Poukázal, že povinná osoba preskúmala trvanie potreby utajovaných skutočností, pričom dospela k pozitívnemu záveru a utajované skutočnosti neodtajnila. Uviedol, že akékoľvek sprístupnenie, vrátane nahliadania, by poprelo zásady administratívnej bezpečnosti stanovené zákonom č. 215/2004 Z.z. a jeho vykonávacou vyhláškou, ktoré zaručujú, že s utajovanou skutočnosťou sa môžu oboznámiť len osoby spĺňajúce požiadavky personálnej bezpečnosti, u ktorých existuje konkrétny dôvod oboznámenia. Ďalej uviedol, že vychádzajúc z obsahu odôvodnenia napadnutého rozhodnutia je nepochybné, že dôvodom pre odmietnutie žiadosti nebol postup podľa § 18 ods. 2 zákona o ZSI, ani ustanovenie § 2 písm. a/ zákona č. 215/2004 Z.z. Dôvod pre odmietnutie žiadosti o sprístupnení informácií povinnou osobou bol s poukazom na ust. § 8 ods. 1 zákona o ZSI.

41. Podľa názoru kasačného súdu z takéhoto odôvodnenia nevyplývajú konkrétne dôvody a logické závery, ktoré by mohli žalobcu presvedčiť o formálnych a materiálnych prekážkach brániacich v sprístupnení ním požadovanej informácie alebo minimálne v nejakej časti. Žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia vo všeobecnej rovine bez potrebnej konkretizácie opakovane uviedol svoj právny záver, že požadovanú informáciu nie je možné sprístupniť.

42. Sťažovateľ poukazoval a namietal postup krajského súdu v rozpore s ust. § 124 SSP, t.j. vykonanie dokazovania podľa § 120 SSP. Je názoru, že krajský súd postupoval v rozpore so zákonom (vykonanie dokazovania na pojednávaní bez splnenia podmienok podľa § 124 ods. 2 a 3 SSP). Na túto námietku sťažovateľa kasačný súd uvádza, že ust. § 84 SSP upravuje osobitný režim nahliadania do spisov aj pre veci podľa zákona o ZSI. Ak ide o žalobu proti rozhodnutiu, ktorým sa zamietlo sprístupnenie dokumentu, správny súd si môže dotknutý dokument vyžiadať, neuloží ho však do súdneho spisu a ani ho nedoručí protistrane. Použije ho iba na to, aby vedel overiť tvrdenia inštitúcie o aplikácii konkrétnej výnimky z povinnosti sprístupnenia, pretože na takéto posúdenie potrebuje poznať obsah dokumentu. Poskytnutú informáciu, ktorá sa nestane súčasťou spisového materiálu správny súd vráti tomu, kto ju predloží. V zmysle § 81 ods. 3 SSP, podľa ktorého, ak ide o súdny spis, ktorého obsahom sú utajované skutočnosti, postupuje sa podľa zákona č. 215/2004 Z.z. Prístup k utajovaným skutočnostiam sa umožňuje iba vymedzenému okruhu oprávnených osôb, ktoré musia spĺňať zákonom ustanovené

požiadavky (opatrenia v oblasti personálnej bezpečnosti). Oprávnenou osobou na účel tohto zákona je právnická osoba alebo fyzická osoba, ktorá je určená na oboznamovanie sa s utajovanými skutočnosťami, ktorej oprávnenie na oboznamovanie sa s utajovanými skutočnosťami vzniklo zo zákona. Sú teda dané dve kategórie osôb, ktorým môže vzniknúť oprávnenie na oboznamovanie sa s utajovanými skutočnosťami. Prvá kategória osôb musí kumulatívne spĺňať predpoklady na vznik oprávnenia na oboznámenie sa s utajovanými skutočnosťami explicitne vymedzené v ust. § 10 ods. 1 písm. a/ až j/ zákona č. 215/2004 Z.z., ktoré sa zisťujú bezpečnostnou previerkou. Prístup týchto osôb k utajovaným skutočnostiam je potom podmienený vydaním osvedčenia, určením stupňa utajenia a nevyhnutného rozsahu utajovaných skutočností a podpísaním vyhlásenia o mlčanlivosti (§ 26 ods. 1 a 31 zákona č. 215/2004 Z.z.). Do druhej kategórie osôb patrí okruh osôb, ktorým oprávnenie na oboznamovanie sa s utajovanými skutočnosťami vzniká za predpokladu, že sú kumulatívne splnené podmienky ustanovené v § 34 až 36 zákona č. 215/2004 Z.z. Ide o taxatívny výpočet osôb, ktoré sa môžu oboznamovať s utajovanými skutočnosťami bez vykonania bezpečnostnej previerky z titulu zastávanej funkcie alebo z titulu procesného postavenia v konaní pred orgánom verejnej moci. Správny súd umožní nahliadnuť do časti spisu, ktorý obsahuje utajované skutočnosti iba oprávneným osobám, ktoré patria do prvej alebo druhej kategórie.

Na tomto mieste považuje najvyšší súd za dôležité zdôrazniť, že právo na sprístupnenie všetkých relevantných dôkazov nie je právom absolútnym a môže podliehať obmedzeniam, ktorých účelom je ochrana práv tretích osôb alebo dôležitého verejného záujmu, napríklad národnej bezpečnosti. V správnej žalobe vo veciach preskúmania rozhodnutia žalovaného v spojení s rozhodnutím o nevyhovení žiadosti sťažovateľa o poskytnutie informácie v celom rozsahu treba nájsť rovnováhu medzi dvoma legitímnymi, avšak navzájom protichodnými záujmami - záujmom na zabezpečenie spravodlivého procesu pre toho, ktorý požadované informácie žiada a záujmom na utajenie informácií potrebných na ochranu verejného záujmu. Túto rovnováhu nemožno dosiahnuť bez účinnej súdnej kontroly. Preto musí mať súd v rámci súdneho preskúmania prístup ku všetkým informáciám, na základe ktorých sa rozhodlo v bezpečnostnom riadení. Súd je v takom prípade vo zvýšenej miere než pri „bežnom“ súdnom konaní, v ktorom účastník má k dispozícii rovnaké informácie ako súd, garantom práva na spravodlivý proces (čl. 36 a nasl. Listiny základných práv a slobôd), čo vyžaduje aj zvýšenú aktivitu súdu voči postupu verejnej správy. Účastník konania nemôže efektívne namietať nezákonnosť určitých zistení, nevie ani čo je ich obsahom. V tejto špecifickej situácii to naopak musí byť súd, ktorý „supluje“ aktivitu účastníka konania a preskúma relevantnosť utajovaných informácií zo všetkých hľadísk, ktoré sa vzhľadom na povahu veci javia byť dôležitými.

Preto s poukazom na ust. § 84 SSP je námietka sťažovateľa, kde namieta postup v rozpore s ust. § 134 SSP a s ust. § 124 SSP ako právne irelevantná.

43. Sťažovateľ zastáva názor, že krajský súd tým, že zohľadnil rozhodnutia súdov vydaných dňa 08.09.2016 a 13.03.2017 pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 20.10.2014 z dôvodu, že ide o dôležitú novú skutočnosť, čím podľa sťažovateľa sa krajský súd dopustil nesprávneho procesného postupu v dôsledku ktorého postupoval v rozpore s ust. § 134 SSP, teda keď preskúmal rozhodnutie nad rozsah dôvodov správnej žaloby a ďalej sa dopustil porušeniu zásad vyjadrených v § 5 ods. 3 a 9 SSP (rozsudok Okresného súdu Trebišov sp.zn. 1T/42/2014 zo dňa 08.09. 2016, uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 13.03.2017 sp. zn. 8To/148/2016-1594, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.03.2017). Kasačný súd poukazuje, že v obidvoch rozhodnutiach bola všeobecnými (trestnými) súdmi skonštatovaná nezákonnosť sledovania ako celku primárnym príkazom na použitie ITP. Napriek tomu, že právoplatnosť uvedených rozhodnutí nastalo až počas rozhodovania na Najvyššom súde Slovenskej republiky, ide o dôležitú novú skutočnosť, na ktorú je potrebné v tomto konaní prihliadnuť. Správny súd si vyžiadaval od povinnej osoby predmetné dokumenty a zistil, že skutočnosti namietané žalobcom, zohľadnené trestnými súdmi ohľadom formálnych nedostatkov oboch príkazov zodpovedajú skutočnosti. Rozsudok trestného súdu, ktorým bol žalobca s pod obžaloby prokurátora právoplatne oslobodený a v ktorom bola okrem iného skonštatovaná nezákonnosť požitia ITP prostriedkov sledovania ako celku, je pre všetky orgány verejnej moci, vrátane správnych súdov záväzný. Aplikácia ust. § 8 ods. 1 zákona o ZSI z uvedených dôvodov (§ 4 ods. 1 písm. a/ zákona č. 215/2014 Zb.) v tomto prípade je vylúčená.

44. Kasačný súd sa stotožňuje s názorom krajského súdu vysloveným v bode 42 rozsudku, kde uviedol, že aj v prípade, ak by nešlo o nezákonné rozhodnutia (príkazy na použitie ITP), žalobca má právo na základnú informáciu, či príkazy na použitie ITP sa vzťahujú na jeho osobu alebo nevzťahujú, po vyhodnotení, či sa sprístupnením informácií neohrozí iný záujem štátu. Takýto implicitný zákaz sprístupnenia informácií musí byť povinnou osobou dostatočne a zrozumiteľne odôvodnený. V prípade, že je povinná osoba názoru, že sprístupnenie aj tejto minimálnej informácie je spôsobilé privodiť ujmu Slovenskej republiky resp. by mohla byť nevýhodná pre záujmy Slovenskej republiky, je povinná poskytnúť náležité vysvetlenie, logickú, právnu a presvedčivú argumentáciu a odôvodniť prípadnú ďalšiu potrebu utajenia požadovaných informácií. V ďalšom konaní povinná osoba tiež prihliadne na rozsudok Okresného súdu Trebišov, sp. zn. IT/42/2014 zo dňa 08.09.2016, ktorý v spojení s Uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 13.03.2017, sp zn. 8To/148/2016-1594, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.03.2017 v ktorých je konštatované, že predmetné rozhodnutia o použití ITP sú nezákonné.

45. Kasačný súd zistil, že kasačná sťažnosť žalovaného neobsahuje žiadne právne relevantné tvrdenia, dôkazy, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť rozhodnutia krajského súdu. Rozhodnutie krajského súdu obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti, všetky dôkazy zhodnotil vo zájomnej súvislosti a prihliadol na všetko, čo v konaní vyšlo najavo. Preto kasačnú sťažnosť zamietol podľa § 461 SSP, keďže po jej preskúmaní zistil, že nie je dôvodná.

46. Sťažovateľ sa v kasačnej sťažnosti domáhal priznania odkladného účinku kasačnej sťažnosti. Kasačný súd rozhodol, že kasačnej sťažnosti neprizná odkladný účinok vzhľadom k tomu, že neboli splnené predpoklady uvedené v ust. § 185 písm. a) SSP. Kasačný súd návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti v zmysle ustanovenia § 447 ods. 2 S.s.p. v spojení s ustanovením § 188 S.s.p. zamietol.

47. O náhrade trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že sťažovateľovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP a analogicky podľa § 168 SSP). Úspešnému žalobcovi voči sťažovateľovi priznal právo na náhradu trov kasačného konania (§ 167 ods. 1 SSP). O výške náhrady bude rozhodnuté v zmysle § 175 ods. 2 SSP.

48. Najvyšší súd Slovenskej republiky prijal rozsudok jednomyselne (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.